

bæjar kr. 84,88, sem Ólafur nokkur Jónsson, er sveitlægur er í Villingaholtshreppi, hafði þegið af nefndum fátækra sjóði veturinn 1886, en þessum úrskurði hafði hrepps- 60
nefnd Villingaholtshrepps áfrýjað til mín með brjefi 26. febr. p. á. 26. maí.

Mál þetta er þannig vaxið, að veturinn 1886 beiddist nefndur Ólafur Jónsson sveitarstyrks úr fátækra sjóði Reykjavíkur til framfæris sjer og sínum og fjekk smátt og smátt alls kr. 84,88, sem Reykjavíkurbær hefir krafizt að fá endurborgaðar af Villingaholtshreppi, þarsem Ólafur tjáðist eiga framfærslurjett. Hreppsnefnd Villingaholtshrepps hefir nú viðurkennt, að optnefndur Ólafur Jónsson sje þar sveitlægur, en hefir skorazt undan að endurgjalda umgetinn sveitarstyrk af þeirri ástæðu, að Ólafur mundi eigi hafa þarfnast sveitarstyrks, ef hann hefði verið einn síns liðs, en þó Ólafur hafi þurft sveitarstyrk af því að hann hafi haft barnsmóður sína og óskilgetin börn þeirra í eptirdragi, þá geti Villingaholtshreppur eigi verið skyldur til að endurgjalda slíkan styrk, þarsem barnsmóðir Ólafs, og þar af leiðandi börn þeirra, sje sveitlæg annarsstaðar og þannig Villingaholtshreppi alveg óviðkomandi.

Jeg verð nú að vera yður, herra amtmaður, samdóma um, að þessar mótbáru hreppsnefndarinnar í Villingaholtshreppi sjeu eigi á fullum rökum byggðar, því það, sem hjer á að koma til greina, er, að Ólafur Jónsson var fyllilega þurfandi fyrir styrk og það um hann sjálfur, og að hann var skyldur til að standa straum af heimilisfólki sínu, að minnsta kosti til næsta vinnuhjúaskildaga, án tillits til þess hvort það var honum vandabundið eða ekki eða hvar það átti sveit.

Samkvæmt þessu staðfestist hjer með ofanefndur úrskurður yðar, og skal jeg, um leið og jeg tilkynni yður það til frekari birtingar, þjónustusamlega skora á yður, að hlutast til um, að hreppsnefndin í Villingaholtshreppi greiði fátækra sjóði Reykjavíkur ofanumgetnar kr. 84,88 tafarlaust.

Reikningur

61

yfir tekjur og gjöld Thorkillii barnaskólasjóðs árið 1886.

	Tekjur:	Kr.	Kr.
1. Eptirstöðvar við árslok 1885:			
a. Ríkisskuldabryf		29,190,00	
b. Skuldabryf einstakra manna		37,119,45	
c. Ógoldnir vextir til 11. júní 1885		162,00	
d. Í peningum		359,89	66,831,34
2. Vextir á árinu 1886, samkvæmt skýrslu um vaxtafje sjóðsins:			
a. Af ríkisskuldabryfum til 11. júní 1886		1,167,60	
b. — skuldabryfum einstakra manna til 11. júní 1886			
(1440,96 ÷ 162,00)		1278,96	
og dagvextir af nokkrum skuldabryfum	9,72	1,288,68	2,456,28
3. Borgað af lánum einstakra manna og afborgun af lánum			4,415,23
4. Ný skuldabryf sem sjóðurinn hefir eignazt á árinu fyrir lánum gegn			
veði í fasteign			4,350,00
		Samtals	78,052,85

61

	Gjöld:	Kr.
1. Borgaður óhafinn styrkur frá 1885 til Grindavíkurhrepps		120,00
2. Styrkur veittur til uppfósturs og menntunar fátækum börnum í hinu forna Kjalarnesþingi		2,540,00
3. Lánað út á sama ári		4,350,00
4. Til jafnaðar móti 3. tekjulið		4,415,23
5. Eptirstöðvar til næsta árs:	Kr.	
a. Ríkisskuldabréf	29,190,00	
b. Skuldabréf einstakra manna	37,054,22	
c. Ógoldnir vextir til 11. júní 1885	108,00	
d. Í peningum	275,40	66,627,62
	Samtals	78,052,85

Stiptsyfírvöld Íslands, Reykjavík 30. marz 1887.

E. Th. Jónassen. P. Pjetursson.

STYRKUR ÚR LANDSSJÓÐI

samkvæmt fjárlögnum fyrir árin 1886 og 1887.

10. gr. C. 5. a.

Veittar 2500 kr. til framhalds Vaðlaheidarvegarins og 150 kr. til aðgjörða á vegunum yfir Vatnsskarð og Siglufjarðarskarð Skagafjarðarsýslumegin.

13. gr. B. V. a.

Veittur 1200 kr. styrkur til kvennskólans á Laugalandi fyrir árið 1887.

EMBÆTTASKIPUN.

9. maí veitti landshöfðingi samkvæmt þartil gefnum myndugleika frá ráðgjafanum fyrir Ísland læknaskólakandidat Stefáni Gíslasyni 1000 króna styrk þann, sem ætlaður er í fjárlögnum fyrir árin 1886 og 1887, handa aukalækni í Dyrhólahreppi og Eystri og Vestri Eyjafjallahreppum með því skilyrði, að hann setjist þar að sem læknir.

LAUSN FRÁ UMBOÐSSTÖRFUM.

7. maí var umboðsmanni stærri og minni Eyjafjarðarsýslujarða, Stefáni Jónssyni, dannebrogsmanni á Steinsstöðum, veitt lausn frá umboðsstörfum frá 1. septbr. næstkomandi.

ALÞINGISKÖSNING.

9. maí var hjeradslæknir Þorsteinn Jónsson í Vestmannaeyjum kosinn alþingismaður Vestmannaeyinga með 28 atkvæðum af 35, er greidd voru á kjörfundinum, fyrir tímabil það, sem eptir er af kjörtímanum sem nú stendur yfir (sbr. Stj.tíð. 1886 B. 140.).

ÓVEITT PRESTAKALL.

er verður veitt með þeim fyrirvara, að sá, er það fær, verður að setta sig við rýrnun þá á tekjum hans, er leitt getur af ákvörðun 16. gr. laga 19. febr. 1886.

Helgastaðir í Suður-Þingeyjarprófastsdæmi, með fyrirvara eptir lögum [o: prestakalla-lögnum]. Brauðið er [nú] metið 736 kr. 76 a. Auglýst 20. maí 1887.

ÓVEITT SÝSLAN.

Umboðið yfir stærri og minni Eyjafjarðarsýslujörðum verður veitt frá 1. septbr. 1887. Umboðsmaður hefir í laun sjöttung (1% eða 16 $\frac{2}{3}$ %) af umboðstekjum þeim, er hann innheimtir, en verður að standa landssjóði skil á þeim í peningum eptir verðlagsskrá, þó þær sju greiddar honum í landaurum.

Bónarbrjef um sýslan þessa eiga að stílast til landshöfðingja, en sendast amtmanninum yfir norður- og austuramtinu innan 12. ágúst 1887.

Sá, sem skipaður verður umboðsmaður, verður að setja veð eptir nákvæmari ákvörðun landshöfðingjans.